

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 15 lutego 2023 r.

DIH-3.707.162.2022.AB

DECYZJA DIH - III/13/2022
„informacje prawnie chronione oznaczono [xxx]”

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2022 r. poz. 2000 z późn. zm.) art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2020 r. poz. 1706), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji nr 153/2022 Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 25 listopada 2022 r. (sygnatura: KHU.8361.182.2022), na mocy której przedsiębiorcy Andrzejowi Zawadzkiemu prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą: „ANDI” Andrzej Zawadzki w Kielcach, wymierzono karę pieniężną w wysokości 800 zł (słownie: osiemset złotych), w tym:

1. 500,00 zł (słownie: pięćset złotych 00/100) - wymierzone na podstawie art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 4 października 2018 r. o produktach kosmetycznych (Dz.U. z 2018 r. poz. 2227), z tytułu udostępnienia na rynku 6 partii produktów kosmetycznych niespełniających wymagań w zakresie oznakowania, określonych w art. 19 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1223/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. dotyczącego produktów kosmetycznych (Dz. Urz. UE L Nr 342, str. 59 z późn. zm.);
2. 300,00 zł (słownie: trzysta złotych 00/100) - wymierzone na podstawie art. 36 ust. 2 ustawy o produktach kosmetycznych z tytułu udostępnienia na rynku 5 partii produktów kosmetycznych niespełniających wymagań w zakresie oznakowania, określonych w art. 4 ust. 1 ww. ustawy, z uwagi na brak w języku polskim informacji o nazwie kosmetyku.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

1. **utrzymuje zaskarżoną decyzję w części dotyczącej wymierzenia na podstawie art. 36 ust. 1 ustawy o produktach kosmetycznych administracyjnej kary pieniężnej w wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych 00/100) z tytułu udostępnienia na rynku 6 partii produktów kosmetycznych niespełniających wymagań w zakresie oznakowania, określonych w art. 19 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1223/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. dotyczącego produktów kosmetycznych (Dz. Urz. UE L Nr 342, str. 59 z późn. zm.),**

2. uchyła zaskarżoną decyzję w części dotyczącej wymierzenia na podstawie art. 36 ust. 2 ustawy o produktach kosmetycznych administracyjnej kary pieniężnej w wysokości 300 zł (słownie: trzysta złotych 00/100) z tytułu udostępniania na rynku 5 partii produktów kosmetycznych niespełniających wymagań, w zakresie oznakowania, określonych w art. 4 ust. 1 ww. ustawy, z uwagi na brak w języku polskim informacji o nazwie kosmetyku oraz umarza postępowanie administracyjne organu pierwszej instancji w tym zakresie.

Uzasadnienie

W dniach 10 i 21 czerwca 2022 r. inspektorzy reprezentujący Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, zwanego dalej: „Świętokrzyskim WIIH” lub „organem pierwszej instancji”, przeprowadzili kontrolę w sklepie z kosmetykami [xxxx], należącym do przedsiębiorcy [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx] prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą: [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx] zwanego dalej „stroną postępowania”, „stroną”, „spółką” czy „przedsiębiorcą”.

Kontrola została przeprowadzona w obecności osoby upoważnionej do reprezentowania przedsiębiorcy.

Zgodnie z art. 48 ust. 11 pkt 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2023 r. poz. 221), (zwanej dalej: „Prawem przedsiębiorców”), nie dokonano zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli, ponieważ kontrolę przeprowadzono na podstawie bezpośrednio stosowanych przepisów prawa Unii Europejskiej.

Przedmiotem kontroli było m.in. sprawdzenie prawidłowości obrotu i oznakowania kosmetyków znajdujących się w ofercie przedsiębiorcy w oparciu o przepisy m.in.:

- rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1223/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. dotyczącego produktów kosmetycznych (Dz. Urz. UE L Nr 342, str. 59 z późn. zm.), zwane dalej: „rozporządzeniem dotyczącym produktów kosmetycznych” lub „rozporządzeniem nr 1223/2009”,
- ustawy z dnia 4 października 2018 r. o produktach kosmetycznych (Dz.U. z 2018 r. poz. 2227), dalej: „ustawą o produktach kosmetycznych”.

W toku kontroli dokonano oceny oznakowania 7 partii produktów kosmetycznych, stwierdzając m.in. w przypadku:

1. Cantu Avocado Hydrating Conditioner, kod EAN 817513019883:

- brak funkcji produktu kosmetycznego, co jest niezgodne z art. 19 ust. 5 w zw. z art. 19 ust. 1 lit. f) rozporządzenia nr 1223/2009,
- brak w języku polskim środków ostrożności zamieszczonych w języku obcym na opakowaniu jednostkowym kosmetyku, co narusza wymagania określone w art. 19 ust. 5 w związku z art. 19 ust. 1 lit. d) rozporządzenia nr 1223/2009;

2. Cantu Avocado Hydrating Curl Activator, kod EAN 817513019913:

- brak funkcji produktu kosmetycznego, co jest niezgodne z art. 19 ust. 5 w zw. z art. 19 ust. 1 lit. f) rozporządzenia nr 1223/2009,
- brak w języku polskim środków ostrożności zamieszczonych w języku obcym na opakowaniu jednostkowym kosmetyku, co narusza wymagania określone w art. 19 ust. 5 w związku z art. 19 ust. 1 lit. d) rozporządzenia nr 1223/2009;

3. Cantu shea butter Natural Hair Moisturizing curlactivator cream, kod EAN 81513010002:
 - brak funkcji produktu kosmetycznego, co jest niezgodne z art. 19 ust. 5 w zw. z art. 19 ust. 1 lit. f) rozporządzenia nr 1223/2009,
 - brak w języku polskim środków ostrożności zamieszczonych w języku obcym na opakowaniu jednostkowym kosmetyku, co narusza wymagania określone w art. 19 ust. 5 w związku z art. 19 ust. 1 lit. d) rozporządzenia nr 1223/2009.
4. CR Cairuo Focus Glitter Nail Polish nr 100 Color Cosmetic:
 - brak funkcji produktu kosmetycznego, co jest niezgodne z art. 19 ust. 5 w zw. z art. 19 ust. 1 lit. f) rozporządzenia nr 1223/2009;
 - brak numeru partii bądź oznaczenia pozwalającego na identyfikację produktu kosmetycznego, co jest niezgodne z art. 19 ust. 1 lit e) rozporządzenia nr 1223/2009;
 - brak imienia i nazwiska lub zarejestrowanej firmy oraz adresu osoby odpowiedzialnej, co jest to niezgodne z art. 19 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 1223/2009;
 - brak daty, do której dany produkt kosmetyczny, przechowywany w odpowiednich warunkach, zachowuje w pełni swoje pierwotne właściwości, co jest to niezgodne z art. 19 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 1223/2009.
5. CR Cairuo Focus Glitter Nail Polish nr 91 Color Cosmetic:
 - brak funkcji produktu kosmetycznego, co jest niezgodne z art. 19 ust. 5 w zw. z art. 19 ust. 1 lit. f) rozporządzenia nr 1223/2009,
 - brak numeru partii bądź oznaczenia pozwalającego na identyfikację produktu kosmetycznego, co jest niezgodne z art. 19 ust. 1 lit e) rozporządzenia nr 1223/2009,
 - brak imienia i nazwiska lub zarejestrowanej firmy oraz adresu osoby odpowiedzialnej (informacja ta może być skrócona, jeśli skrót umożliwia identyfikację tej osoby i jej adresu, co jest to niezgodne z art. 19 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 1223/2009;
 - brak daty, do której dany produkt kosmetyczny, przechowywany w odpowiednich warunkach, zachowuje w pełni swoje pierwotne właściwości, co jest to niezgodne z art. 19 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 1223/2009;
6. żel UV do stylizacji paznokci Silcare BASE ONE BUILDER CLEAR, kod EAN 5902232125672:
 - brak wykazu składników, mimo umieszczenia symbolu określonego w załączniku VII pkt. 1 „odesłanie do załączonej informacji”, nie załączono wykazu do wyrobu - co jest niezgodne z art. 19 ust. 1 lit. g) i art. 19 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 1223/2009.

Ponadto w przypadku wyrobów znajdujących się w pozycji 1 – 5 stwierdzono niespełnianie wymagań w zakresie oznakowania, określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o produktach kosmetycznych, z uwagi na brak w języku polskim informacji o nazwie kosmetyku.

Powyższe ustalenia udokumentowano w Protokole kontroli z 21 czerwca 2022 r. (nr akt kontroli: KHU.8361.182.2022) oraz załączonej dokumentacji fotograficznej.

Po analizie zgromadzonej dokumentacji w sprawie, Świętokrzyski WIIH zawiadomieniem z 7 września 2022 r. poinformował przedsiębiorcę [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx] prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą: [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx] o wszczęciu wobec niego postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 36 ust. 1 ustawy o produktach kosmetycznych, z tytułu udostępniania na rynku 6 partii produktów kosmetycznych oznakowanych niezgodnie z rozporządzeniem 1223/2009 oraz na podstawie art. 36

ust. 2 ww. ustawy w związku z udostępnianiem na rynku 5 partii produktów kosmetycznych niespełniających wymagań w zakresie oznakowania, określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o produktach kosmetycznych, tj. w związku z brakiem informacji o nazwie kosmetyku w języku polskim. Ponadto poinformował stronę, że zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, a w szczególności wypowiadać się, co do zebranych dowodów i zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami.

Pismem z 21 października 2022 r. Świętokrzyski WIIH zawiadomił stronę o zakończeniu ww. postępowania administracyjnego.

W dniu 25 listopada 2022 r. Świętokrzyski WIIH, na podstawie art. 36 ust 1 i ust. 2, art. 46 ust. 1 pkt. 2 ustawy o produktach kosmetycznych oraz 104 Kpa wydał decyzję, nakładającą na przedsiębiorcę [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx] prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą: [xx] administracyjną karę pieniężną w łącznej wysokości 800,00 zł (słownie: osiemset złotych 00/100) złotych w tym:

- 500,00 zł (słownie: pięćset złotych 00/100) - wymierzone na podstawie art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 4 października 2018 r. o produktach kosmetycznych (Dz.U. z 2018 r. poz. 2227), z tytułu udostępnienia na rynku 6 partii produktów kosmetycznych niespełniających wymagań w zakresie oznakowania, określonych w art. 19 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1223/2009 dotyczącego produktów kosmetycznych;
- 300,00 zł (słownie: trzysta złotych 00/100) - wymierzone na podstawie art. 36 ust. 2 ustawy o produktach kosmetycznych z tytułu udostępnienia na rynku 5 partii produktów kosmetycznych niespełniających wymagań w zakresie oznakowania, określonych w art. 4 ust. 1 ww. ustawy, z uwagi na brak w języku polskim informacji o nazwie kosmetyku.

Decyzja została odebrana 28 listopada 2022 r.

W dniu 19 grudnia 2022 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji”) otrzymał za pośrednictwem Świętokrzyskiego WIIH odwołanie od ww. decyzji, w którym przedsiębiorca [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx] prowadzący działalność gospodarczą pod firmą: [xx] wnosi o anulowanie i zamianę na pouczenie, nałożonej kary pieniężnej.

Pismem z dnia 28 grudnia 2022 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o toczącym się postępowaniu odwoławczym i pouczył o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała z przysługującego jej uprawnienia.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2020 r. poz. 1706), zwanej dalej „ustawą o Inspekcji Handlowej”, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej.

Prezes UOKiK jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Przepisy rozporządzenia 1223/2009 w art. 6 wskazują, że dystrybutorzy w ramach swojej działalności podczas udostępniania produktu kosmetycznego na rynku działają z należytą starannością w odniesieniu do obowiązujących wymogów. Zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia 1223/2009, przed udostępnieniem produktu kosmetycznego na rynku dystrybutorzy sprawdzają, czy:

- podane są informacje dotyczące oznakowania określone w art. 19 ust. 1 lit. a), e) i g) oraz w art. 19 ust. 3 i 4;
- spełnione są wymogi językowe określone w art. 19 ust. 5;
- nie upłynęła data minimalnej trwałości, o ile ma ona zastosowanie na mocy art. 19 ust. 1 (lit. c).

Ponadto zgodnie art. 6 ust. 3, jeżeli dystrybutorzy uznają lub mają powody sądzić, że:

- dany produkt kosmetyczny nie jest zgodny z wymogami przewidzianymi w niniejszym rozporządzeniu, nie udostępniają produktu na rynku, dopóki nie zostanie on dostosowany do obowiązujących wymogów;
- produkt kosmetyczny, który udostępnili na rynku, nie jest zgodny z niniejszym rozporządzeniem, zapewniają przyjęcie środków naprawczych niezbędnych do dostosowania tego produktu, wycofania go z rynku lub wycofania od użytkowników końcowych, w razie potrzeby.

W myśl art. 2 ust. 1 lit. e) i g) ww. rozporządzenia „dystrybutor” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną w łańcuchu dostaw, niebędącą producentem ani importerem, która udostępnia produkt kosmetyczny na rynku Wspólnoty, natomiast „udostępnianie na rynku” oznacza każde odpłatne lub nieodpłatne dostarczanie produktu kosmetycznego na rynek Wspólnoty do celów dystrybucji, konsumpcji lub stosowania, w ramach działalności handlowej.

Zgodnie z art. 19 ust. 1 rozporządzenia 1223/2009 bez uszczerbku dla innych przepisów niniejszego artykułu, na rynku udostępniane są wyłącznie produkty kosmetyczne, na których pojemnikach i opakowaniach zewnętrznych znajdują się następujące, nieusuwalne, łatwe do odczytania i widoczne informacje:

- a) imię i nazwisko lub zarejestrowana firma oraz adres osoby odpowiedzialnej. Informacja ta może być skrócona, jeśli skrót umożliwi identyfikację tej osoby i jej adresu. Jeżeli podanych jest kilka adresów, adres, pod którym osoba odpowiedzialna udostępnia dokumentację produktu, jest wyróżniony. W przypadku importowanych produktów kosmetycznych podaje się nazwę kraju pochodzenia;
- b) nominalna zawartość w momencie pakowania, wyrażona w jednostkach masy lub objętości, z wyjątkiem opakowań zawierających mniej niż pięć gramów lub mniej niż pięć mililitrów, bezpłatnych próbek i produktów w opakowaniach jednorazowego użycia;
- c) data, do której dany produkt kosmetyczny, przechowywany w odpowiednich warunkach, zachowuje w pełni swoje pierwotne właściwości, a w szczególności pozostaje zgodny z art. 3 („data minimalnej trwałości”);
- d) szczególne środki ostrożności, których należy przestrzegać podczas stosowania, a co najmniej te wymienione w załącznikach III-VI oraz wszelkie inne informacje dotyczące środków ostrożności wymaganych dla produktów kosmetycznych do stosowania profesjonalnego;
- e) numer partii produktu lub oznaczenia pozwalające na identyfikację produktu kosmetycznego. Jeżeli jest to niemożliwe ze względów praktycznych, uwarunkowanych małymi rozmiarami

produktu kosmetycznego, informacja ta może być umieszczona tylko na opakowaniu zewnętrznym;

- f) funkcja produktu kosmetycznego, chyba że jednoznacznie wynika ona z jego prezentacji;
- g) wykaz składników. Informacje te mogą być podane tylko na opakowaniu zewnętrznym. Wykaz poprzedzony jest określeniem „ingredients”.

Jednocześnie zgodnie z art. 19 ust. 5, każdy produkt kosmetyczny musi zawierać informacje dla konsumentów, o których mowa w art. 19 ust. 1 lit. b), c), d) i f) oraz w ust. 2, 3, 4, w języku państwa członkowskiego, w którym dany produkt jest udostępniany użytkownikowi końcowemu.

Dodatkowo należy wskazać, iż zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o produktach kosmetycznych, produkty kosmetyczne udostępniane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej znakuje się w języku polskim.

W świetle art. 36 ust. 1 ustawy o produktach kosmetycznych, kto wprowadza do obrotu lub udostępnia na rynku produkt kosmetyczny bez spełnienia wymogów w zakresie oznakowania, o których mowa w art. 19 ust. 1-3, 5 i 6 rozporządzenia 1223/2009, podlega karze pieniężnej w wysokości do 70 000 zł. Tej samej karze podlega, kto wprowadza do obrotu lub udostępnia na rynku produkt kosmetyczny bez spełnienia wymogów określonych w art. 4 ustawy o produktach kosmetycznych (art. 36 ust. 2 ww. ustawy).

Przepis art. 46 ust. 1 pkt 2 ustawy o produktach kosmetycznych nakazuje zatem wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w przepisach art. 36 tej ustawy, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy, a w trakcie kontroli przystąpiono do wykonywania zaleceń inspektorów i na dzień wszczęcia postępowania wszystkie nieprawidłowości były wyeliminowane.

W toku kontroli przeprowadzonej u przedsiębiorcy [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx] prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą: [xx] inspektorzy zakwestionowali 6 partii produktów kosmetycznych z uwagi na niespełnianie wymagań art. 19 rozporządzenia 1223/2009 oraz 5 partii kosmetyków z uwagi na brak w języku polskim informacji o nazwie, wskazując na naruszenie art. 4 ust. 1 ustawy o produktach kosmetycznych udostępnianych na rynku przez kontrolowanego przedsiębiorcę.

W pierwszej kolejności Prezes UOKiK wskazuje, że sposób oznakowania produktów kosmetycznych został zawarty w przepisach szczegółowych, tj. rozporządzeniu 1223/2009. Przepisy działu VI. *Informacje dla konsumentów* w sposób wyczerpujący wskazują jakie, oraz w jaki sposób, informacje powinny zostać zawarte na produktach kosmetycznych. Art. 19 ust. 5 ww. rozporządzenia wprost wskazuje, które informacje powinny być umieszczone w języku państwa członkowskiego, w którym dany produkt jest udostępniany użytkownikowi końcowemu. Jednak nie wymagają one podawania nazwy wyrobu w języku państwa członkowskiego, w którym dany produkt jest udostępniany użytkownikowi końcowemu, w tym przypadku w języku polskim. Obowiązkiem takim, zgodnie z powyższym przepisem, jest natomiast objęte podawanie funkcji wyrobu w języku polskim, która w nazwie wyrobu może zostać zawarta, niemniej jednak, brak podania funkcji w języku polskim stanowi naruszenie art. 19 ust. 5 w zw. z art. 19 ust. 1 lit. f) rozporządzenia 1223/2009.

W niniejszej sprawie Świętokrzyski WIIH wszczął m.in. postępowanie administracyjne na podstawie art. 36 ust. 2 ustawy o produktach kosmetycznych, w związku z udostępnianiem na rynku 5 partii produktów kosmetycznych niespełniających wymagań w zakresie oznakowania, określonych w art. 4

ust. 1 ustawy o produktach kosmetycznych, tj. brakiem informacji o nazwie kosmetyku w języku polskim.

Mając na uwadze przepisy rozporządzenia 1223/2009, Prezes UOKiK nie widzi jednak podstaw do wszczęcia i prowadzenia postępowania przez organy Inspekcji Handlowej, z uwagi na udostępnianie przez dystrybutorów produktów kosmetycznych nieposiadających nazw tych produktów w języku polskim. Stosowanie języka polskiego w oznakowaniu produktów kosmetycznych jest wprost określone w art. 19 ust. 5 ww. rozporządzenia, wskazując na konkretne informacje, jakie powinny być umieszczone w języku polskim, jednak obowiązek ten nie obejmuje tłumaczenia nazw kosmetyków na język polski.

Analizując zgromadzony materiał w sprawie oraz obowiązujące przepisy, Prezes UOKiK stwierdza, że organ pierwszej instancji nie miał podstawy prawnej do kwestionowania braku nazwy w języku polskim, a tym samym nie doszło do naruszenia przepisów art. 4 ust. 1 ustawy o produktach kosmetycznych. W związku z powyższym, należy stwierdzić brak podstawy do wydania decyzji na podstawie art. 36 ust. 2 ww. ustawy. a więc wydana w toku prowadzonego postępowania decyzja Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 25 listopada 2022 r. (nr akt kontroli: KHU.8361.182.2022), **w części dotyczącej wymierzenia na podstawie art. 36 ust. 2 ustawy o produktach kosmetycznych administracyjnej kary pieniężnej w wysokości 300 zł (słownie: trzysta złotych 00/100) jest bezprzedmiotowa.**

Bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego to brak przedmiotu postępowania. Tym przedmiotem jest zaś konkretna sprawa, w której organ administracji państwowej jest władny i jednocześnie zobowiązany rozstrzygnąć na podstawie przepisów prawa materialnego o uprawnieniach lub obowiązkach indywidualnego podmiotu (zob. B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, C. H. Beck Warszawa 2021 r., s. 664-665).

Sprawa administracyjna jest kategorią wyznaczoną normą administracyjnego prawa materialnego w jej powiązaniu z określonym stanem faktycznym, do którego norma ta ma zastosowanie, tj. w związku z którym może nastąpić jej indywidualizacja i konkretyzacja w drodze aktu administracyjnego, jakim jest decyzja administracyjna. Brak któregoś z elementów tworzących wcześniej sprawę administracyjną powoduje, że sprawa ta przestaje istnieć. W konsekwencji przestaje istnieć przedmiot postępowania administracyjnego, które w takim stanie rzeczy staje się zatem bezprzedmiotowe i jako takie podlega umorzeniu. Jeżeli zatem dochodzi do takiej zmiany stanu faktycznego, że nie jest możliwe zastosowanie normy prawa materialnego, wszczęte w sprawie postępowanie administracyjne podlega umorzeniu. (Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 23 czerwca 2021 r. III OSK 3523/21).

Mając na uwadze powyższe organ drugiej instancji orzeka jak w sentencji, tj. **uchyla zaskarżoną decyzję w części dotyczącej wymierzenia na podstawie art. 36 ust. 2 ustawy o produktach kosmetycznych administracyjnej kary pieniężnej w wysokości 300 zł (słownie: trzysta złotych 00/100)** z tytułu udostępniania na rynku 5 partii produktów kosmetycznych niespełniających wymagań, w zakresie oznakowania, określonych w art. 4 ust. 1 ww. ustawy, z uwagi na brak w języku polskim informacji o nazwie kosmetyku, oraz umarza postępowanie administracyjne pierwszej instancji.

Przedsiębiorca w złożonym odwołaniu wniósł o anulowanie nałożonej kary i zamianę na pouczenie. Jednocześnie strona w odwołaniu wskazała, że obowiązek w zakresie znakowania produktów

kosmetycznych spoczywa na podmiocie wprowadzającym produkt na rynek, czyli producencie lub dystrybutorze, natomiast firma kontrolowanego jest tylko pośrednikiem pomiędzy dystrybutorem a finalnym odbiorcą, a co za tym idzie produkt sprzedawany mu przez dostawców powinien być kompletny i oznaczony zgodnie z wymaganiami prawnymi. W związku z powyższym skarżący nie zgadza się z decyzją Świętokrzyskiego WIIH, zgodnie z którą strona nie wykonała ciążącego na niej obowiązku prawidłowego oznakowania udostępnionych na rynku 6 partii produktów kosmetycznych. Zdaniem przedsiębiorcy, to nie on udostępniał wymienione w decyzji produkty, ale był również kupującym, a więc według strony to dystrybutor od którego zakupił produkty kosmetyczne nie dopełnił obowiązku, za który finalnie skarżący otrzymał karę.

Jednocześnie przedsiębiorca wskazał, że nie był dotychczas karany z tytułu naruszenia przepisów rozporządzenia 1223/2009 oraz ustawy o produktach kosmetycznych. Ponadto po stwierdzeniu niezawinionych przez przedsiębiorcę naruszeń podjął on niezwłoczne działania mające na celu ich wyeliminowanie. Przedsiębiorca stwierdził również, iż spełnione zostały wszystkie przesłanki, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu.

Prezes UOKiK, wskazuje, że jednym z głównych celów nałożenia na przedsiębiorców obowiązków zawartych w rozporządzeniu 1223/2009, jest wzmocnienie szeroko pojętej ochrony konsumenta oraz osiągnięcie wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzi. Dlatego też przepisy rozporządzenia w sposób bardzo szczegółowy określiły obowiązki nakładane nie tylko na przedsiębiorców, którzy produkują, ale też udostępniają konsumentom produkty kosmetyczne.

Należy również tutaj wskazać, że w myśl art. 2 ust. 1 lit. e) i g) ww. rozporządzenia „dystrybutor” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną w łańcuchu dostaw, niebędącą producentem ani importerem, która udostępnia produkt kosmetyczny na rynku Wspólnoty, natomiast „udostępnianie na rynku” oznacza każde odpłatne lub nieodpłatne dostarczanie produktu kosmetycznego na rynek Wspólnoty do celów dystrybucji, konsumpcji lub stosowania, w ramach działalności handlowej.

Biorąc pod uwagę prowadzoną przez skarżącego działalność polegającą na oferowaniu do sprzedaży (udostępnianiu na rynku) produktów kosmetycznych, organ drugiej instancji nie ma wątpliwości, że kontrolowany przedsiębiorca zgodnie z powyższą definicją pełni rolę dystrybutora.

Przepisy rozporządzenia 1223/2009 w sposób jasny określają w art. 6 obowiązki jakie mają dystrybutorzy w ramach swojej działalności podczas udostępniania produktu kosmetycznego na rynku, tj. działają z należytą starannością w odniesieniu do obowiązujących wymogów. Natomiast zgodnie z art. 6 ust. 2 ww. rozporządzenia, dystrybutorzy przed udostępnieniem produktu kosmetycznego na rynku sprawdzają, czy:

- podane są informacje dotyczące oznakowania określone w art. 19 ust. 1 lit. a), e) i g) oraz w art. 19 ust. 3 i 4;
- spełnione są wymogi językowe określone w art. 19 ust. 5, tj. informacje wymienione w art. 19 ust. 1 lit. b), c), d) i f) i w ust. 2, 3 i 4 podaje się w języku określonym przepisami państwa członkowskiego, w którym dany produkt jest udostępniany użytkownikowi końcowemu;
- nie upłynęła data minimalnej trwałości, o ile ma ona zastosowanie na mocy art. 19 ust. 1 (lit. c).

Jednocześnie zgodnie z art. 6 ust. 3 rozporządzenia 1223/2009 jeżeli dystrybutorzy uznają lub mają powody sądzić, że:

- dany produkt kosmetyczny nie jest zgodny z wymogami przewidzianymi w niniejszym rozporządzeniu, nie udostępniają produktu na rynku, dopóki nie zostanie on dostosowany do obowiązujących wymogów;

- produkt kosmetyczny, który udostępnił na rynku, nie jest zgodny z niniejszym rozporządzeniem, zapewniają przyjęcie środków naprawczych niezbędnych do dostosowania tego produktu, wycofania go z rynku lub wycofania od użytkowników końcowych, w razie potrzeby.

Ponadto jeżeli produkt kosmetyczny stwarza ryzyko dla zdrowia ludzi, dystrybutorzy niezwłocznie informują o tym osobę odpowiedzialną oraz właściwe organy krajowe państw członkowskich, w których udostępniły dany produkt, podając szczegóły zwłaszcza dotyczące niezgodności oraz przyjętych środków naprawczych.

Organ drugiej instancji zgadza się ze skarżącym, że obowiązek oznakowania produktów nie należy do obowiązków kontrolowanego, ale wskazuje również że jednym z podstawowych obowiązków dystrybutora jest sprawdzenie czy dany produkt kosmetyczny, który chce udostępnić jest oznakowany zgodnie z rozporządzeniem 1223/2009, a jeżeli w wyniku tych działań dystrybutor stwierdzi że produkt jest oznakowany niezgodnie z ww. rozporządzeniem, nie powinien go udostępnić, dopóki nie zostanie on prawidłowo oznakowany.

Udostępniając produkty kosmetyczne do sprzedaży był przedsiębiorca [xxxxxxxxxxxxxxxxx] prowadzący działalność gospodarczą pod firmą: [xx] a więc to na nim, jako dystrybutorze spoczywał obowiązek udostępniania na rynku produktów kosmetycznych prawidłowo oznakowanych. Nie ulega wątpliwości, że zakwestionowane produkty udostępniane przez kontrolowanego, nie posiadały oznakowania wymaganego przepisami art. 19 ww. rozporządzenia (co wynika z protokołu kontroli oraz załączonych do akt zdjęć kwestionowanych wyrobów), to właśnie jego obowiązkiem przed udostępnieniem produktu kosmetycznego na rynku, było, sprawdzenie czy podane zostały informacje m.in. dot. osoby odpowiedzialnej, numeru partii czy składu surowcowego, jak również czy informacje o nominalnej zawartości, dacie minimalnej trwałości, szczególnych środkach ostrożności czy funkcji produktu kosmetycznego, zostały zgodnie z art. 19 ust. 5 podane w języku polskim, czego kontrolowany w niniejszej sprawie nie uczynił, a konsekwencją czego są stwierdzone nieprawidłowości.

Prezes UOKiK po analizie akt sprawy, uwzględniając powyższe przepisy stwierdza, że z protokołu kontroli jednoznacznie wynika, że doszło do naruszenia prawa, polegającego na udostępnianiu na rynku sześciu partii produktów kosmetycznych oznakowanych niezgodnie z wymaganiami art. 19, w tym art. 19 ust. 5 rozporządzenia 1223/2009. Sam przedsiębiorca nie neguje ustalonego stanu faktycznego dotyczącego ujawnionych nieprawidłowości w oznakowaniu, a jedynie stwierdza, że nie ponosi on odpowiedzialności, tylko dystrybutor, od którego zakupił te produkty.

W oparciu o zgromadzony materiał w sprawie oraz obowiązujące przepisy, Świętokrzyski WIIH nałożył na podstawie art. 36 ust. 1 w związku z art. 46 ust. 1 pkt. 2 ustawy o produktach kosmetycznych, na przedsiębiorcę [xxxxxxxxxxxxxxxxx] prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą: [xx], karę pieniężną w wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych) z tytułu udostępniania na rynku produktów kosmetycznych bez spełniania wymogów w zakresie oznakowania określonych w rozporządzeniu 1223/2009. Należy w tym miejscu podkreślić, że powyższa kara została nałożona w związku z udostępnianiem produktów oznakowanych niezgodnie z rozporządzeniem, a nie naruszeniem obowiązku oznakowania samych produktów, gdyż to nie leży w zakresie obowiązków dystrybutora.

Cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką właśnie jest kara pieniężna nakładana na podstawie przepisów ustawy o produktach kosmetycznych, jest jej automatyczne stosowanie wobec

podmiotu ponoszącego przypisaną mu obiektywną odpowiedzialność za naruszenie ciążących na nim obowiązków. Samo zaś stwierdzenie – udowodnienie faktu braku właściwej informacji wymaganej przepisami prawa jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary pieniężnej. Nie ma przy tym znaczenia czy niedopełnienie obowiązku nastąpiło z winy (umyślnej czy nieumyślnej) danego podmiotu, czy też nie. Dodatkowo wskazać należy, że ustawa nie przewiduje możliwości badania przez organ Inspekcji Handlowej istnienia winy, bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości. Zatem samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciążącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną.

Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Żeby kara była odstrasżająca, jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, tj. być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wymierzona kara powinna być przy tym proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary opatrzone odpowiednimi informacjami wynikającymi z obowiązujących przepisów prawa.

Odnosząc się do argumentu strony, że artykuły zakupione jako „sztuka zdobienia paznokci” nie wyczerpują znamion produktów kosmetycznych i nie powinny być rozpatrywane za zgodność z art. 4 ust. 1 ustawy o produktach kosmetycznych, organ drugiej instancji wskazuje, że kontrolą zostały objęte lakiery do paznokci, które spełniają definicję produktu kosmetycznego, jednocześnie jak sam przedsiębiorca wskazuje w odwołaniu, do wskazanej na fakturze nazwy „sztuka zdobienia paznokci” można zaliczyć wszystkie artykuły do paznokci. Należy również wskazać, że organ oceniając czy produkt spełnia definicję produktu kosmetycznego, bierze pod uwagę nie opis wyrobu zawarty na fakturze, a jego właściwości i sposób działania.

Po przeanalizowaniu niniejszej sprawy, organ drugiej instancji, podobnie jak organ pierwszej instancji, nie widzi podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1pkt 1 Kpa w części dotyczącej wymierzenia kary na podstawie art. 36 ust. 1 ustawy o produktach kosmetycznych w wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych 00/100) z tytułu udostępnienia na rynku 6 partii produktów kosmetycznych niespełniających wymagań w zakresie oznakowania, określonych w art. 19 rozporządzenia 1223/2009.

Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią przepisami rozporządzenia 1223/2009, w związku z czym nie można uznać, że waga naruszenia prawa była znikoma, a tym samym przesłanka pierwsza nie została spełniona. Obowiązkiem dystrybutora przed udostępnieniem produktu kosmetycznego na rynku, jest sprawdzenie czy podane zostały informacje m.in. dotyczące osoby odpowiedzialnej, numeru partii czy składu surowcowego. Ponadto obowiązkiem kontrolowanego było zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary opatrzone odpowiednimi informacjami w języku polskim, o czym mowa w art. 19 ust. 5, w tym: informacje o nominalnej zawartości, dacie minimalnej trwałości, szczególnych środkach ostrożności czy funkcji produktu kosmetycznego, czego przedsiębiorca również nie dopilnował. Tym samym przesłanka pierwsza nie została spełniona. Za spełnioną można uznać natomiast przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia. Strona bowiem, podjęła dobrowolne działania i uzupełniła oznakowanie wyrobów. Przesłanki te, jednak muszą być spełnione łącznie.

Ponadto organ drugiej instancji wskazuje, że fakt zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych, nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków stwierdzone w chwili kontroli.

Nie została spełniona również przesłanka z pkt 2 art. 189f § 1, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, czy też prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Stan faktyczny nie budzi wątpliwości i bezspornie należy stwierdzić, że strona nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią art. 6 rozporządzenia 1223/2009 i udostępniała na rynku sześć partii kosmetyków oznakowanych niezgodnie z art. 19 ww. rozporządzenia.

Biorąc pod uwagę powyższe, w ocenie Prezesa UOKiK zastosowanie art. 189f § 2 nie spełnieni celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna określona w art. 36 ust. 1 ustawy o produktach kosmetycznych.

Organ drugiej instancji wskazuje, że przepisy ustawy o produktach kosmetycznych stanowią, iż wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada, za udostępnianie produktów kosmetycznych niewłaściwie oznakowanych, karę pieniężną w wysokości do 70 000 zł. Wymierzając sankcję w tym zakresie posługuje się przy tym swobodnym uznaniem w granicach określonych prawem kryteriów. Świętokrzyski WIIH, po dokonaniu oceny stwierdzonych nieprawidłowości ustalił wysokość kary pieniężnej w dolnej granicy przewidzianej prawem. Biorąc więc pod uwagę maksymalny pułap sankcji, jaki mógł zastosować Świętokrzyski WIIH, kara w wysokości 500 zł jest, w ocenie Prezesa UOKiK, odpowiednią i zastosowaną prawidłowo, z uwzględnieniem ustawowych kryteriów nałożenia sankcji zawartych w art. 189 d Kodeksu postępowania administracyjnego.

Prezes UOKiK analizując wagę i okoliczności naruszenia prawa wskazuje, że jednym z głównych celów nałożenia na przedsiębiorców obowiązków zawartych w rozporządzeniu 1223/2009, jest wzmocnienie szeroko pojętej ochrony konsumenta oraz osiągnięcie wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzi. Dlatego też przepisy rozporządzenia w sposób bardzo szczegółowy określiły obowiązki nakładane na przedsiębiorców, którzy nie tylko produkują, ale też udostępniają konsumentom produkty kosmetyczne. W niniejszym przypadku dystrybutor udostępniał konsumentom 6 z 7 skontrolowanych produktów kosmetycznych (co stanowi prawie 86 proc. skontrolowanych wyrobów) nieposiadających podstawowych, wymaganych przepisami prawa informacji, a które umożliwią mu m.in. pełne i bezpieczne używanie produktu.

Świętokrzyski WIIH wskazał również, iż nie stwierdził, jak dotąd wcześniejszego naruszenia przez przedsiębiorcę obowiązków dotyczących oznakowania, jak również nie wymierzał podmiotowi kontrolowanemu żadnej kary pieniężnej z tytułu naruszenia przepisów rozporządzenia 1223/2009 oraz ustawy o produktach kosmetycznych.

Prezes UOKiK zgadza się również z organem pierwszej instancji, że naruszenie prawa powstało w wyniku niewykonania obowiązków określonych w powszechnie obowiązujących przepisach prawa, wskazując, że przedsiębiorca nie sprawdził przed udostępnianiem kwestionowanych produktów kosmetycznych na rynku, zgodnie z nałożonym na niego obowiązkiem czy są oznakowane zgodnie z przepisami, co w konsekwencji doprowadziło do udostępnienia produktów kosmetycznych niewłaściwie oznakowanych.

Należy tutaj również wskazać, że przedsiębiorca podjął działania naprawcze w celu wyeliminowania stwierdzonych nieprawidłowości. Jak wskazał organ pierwszej instancji strona udostępniła na rynku 6 partii kosmetyków oznakowanych niezgodnie z obowiązującymi przepisami o łącznej wartości 577,50 zł. Przedsiębiorca nie złożył także żadnych wniosków czy informacji w zakresie warunków osobistych strony, zarówno w toku postępowania prowadzonego w pierwszej jak i drugiej instancji.

Należy przy tym podkreślić, że utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji w części dotyczącej nałożenia administracyjnej kary pieniężnej w wysokości 500,00 zł (słownie: pięćset złotych 00/100) - wymierzonej na podstawie art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 4 października 2018 r. o produktach kosmetycznych (Dz.U. z 2018 r. poz. 2227), z tytułu udostępnienia na rynku 6 partii produktów kosmetycznych niespełniających wymagań w zakresie oznakowania, określonych w art. 19 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1223/2009 dotyczącego produktów kosmetycznych jest konsekwencją dokonania przez organ drugiej instancji oceny, że decyzja organu pierwszej instancji, w części dotyczącej udostępniania na rynku 6 partii produktów kosmetycznych oznakowanych niezgodnie z rozporządzeniem 1223/2009, była prawidłowa i co do istoty sprawy identyczna, jak decyzja podjęta przez organ drugiej instancji. Prezes UOKiK przychylił się tym samym do ustaleń poczynionych w toku postępowania przez organ pierwszej instancji oraz uznał, iż Świętokrzyski WIIH zasadnie nałożył na przedsiębiorcę [xxxxxxxxxxxxxxxx] prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą: [xx] karę pieniężną w wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych) za udostępnienie na rynku 6 partii produktów kosmetycznych oznakowanych niezgodnie z rozporządzeniem 1223/2009.

W związku z powyższym karę administracyjną w wysokości 500 zł należy wpłacić na rachunek wskazany w decyzji Świętokrzyskiego WIIH w terminie 14 dni od dnia, kiedy decyzja o nałożeniu kary stała się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 2 Kpa organ odwoławczy wydał decyzję, w której uchylił zaskarżoną decyzję w części i w tym zakresie umarzył postępowanie pierwszej instancji.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;

- 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

- 1) [xxx]
- 2) Świętokrzyski Wojewódzki Inspektorat Inspekcji Handlowej
- 3) a/a